

عنوان مقاله:

اثر محلولپاشی کیتوزان و دیاکسیدتیتانیوم (بالک و نانو) بر شاخص های فلورسانس کلروفیل پنج اکوتیپ ماریتیغال

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی زیست شناسی گیاهان دارویی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سمیرا جعفری - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرمآباد، ایران

صادق موسوی فرد - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرمآباد، ایران

عبدالحسین رضایی نژاد - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرمآباد، ایران

حسن مومیوند - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه لرستان، خرمآباد، ایران

کریم سرخه - گروه مهندسی تولید و ژنتیک گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

خلاصه مقاله:

ماریتیغال با نام علمی *Silybum marianum* (L.) Gaertn. گیاهی یک یا دو ساله از خانواده کاسنی (Asteraceae) است که برای درمان و پیشگیری از بیماریهای کبدی مورد استفاده قرار می گیرد. امروزه کاربرد نانوذرات مورد توجه بسیاری از محققین رشته کشاورزی قرار گرفته است. هدف از این پژوهش بررسی غلظت های مختلف کیتوزان و دیاکسیدتیتانیوم (بالک و نانو) بر پارامترهای فلورسانس کلروفیل اکوتیپ های مختلف ماریتیغال می باشد. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح پایه بلوکهای کامل تصادفی انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل اکوتیپ های ماریتیغال در پنج سطح (بوداکلازی، ساری، خمین، خرم آباد و اهواز) و نوع و غلظت محرک با ۹ سطح، محلولپاشی با آب مقطر (شاهد)، کیتوزان بالک با غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر، نانو کیتوزان با غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر، دیاکسیدتیتانیوم بالک با غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر، نانو دی اکسیدتیتانیوم با غلظت های ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بود. نتایج این آزمایش نشان داد که تیمار گیاهان با نانوکیتوزان در غلظت ۵۰ میلی گرم در لیتر میزان فلورسانس حداکثر، فلورسانس متغیر و حداکثر عملکرد کوانتومی فتوسیستم II را بالا برد. برخلاف این، میزان فلورسانس حداقل (F۰) تحت تاثیر این تیمار کاهش یافت.

کلمات کلیدی:

فلورسانس حداکثر، کیتوزان، ماریتیغال، نانوذرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1668020>

